

Какъ да старо загубѣтъ!
Пакъ си зборвѣтъ две моми,
Втора-та ми велеше:
„Да го пушине на дърва,
Дан' ке го мечка изедитъ.“
Пакъ излего'е две моми,
Да го старо видеетъ,
Дан' го мечка изеде.

Етог' старо де идеть,
Магаре тератъ претъ себе,
Мечка носитъ по себе.
Пакъ си зборвѣтъ две моми:
„Вода не го понесе,
Мечка не го изеде,
Айде да го любиме.“

270.

Перѣтъ моми на Пеліоръ,
Оратъ старо во градина
Со два вола со плужница.
Сѣ распули кутро старо,
И догледа до две моми,
Къде перѣтъ на Пеліоръ.
Търчатъ старо скокаещемъ,
Скокаещемъ, играещемъ,
Ми отиде при моми-те;
Тога зборвитъ кутро старо:
„Земайте ме, мили моми!“
Пакъ му зборвѣтъ до две моми:
„Море старо гурельо'о!
Ай поиди си дури дома,
Изгори си плужница-та,
Запали си кукица-та,
Дойди вамо, да те зейме.“
Търчатъ старо играещемъ
Играещемъ, скокаещемъ,
Си отиде дур' дома си,
Си изгоре плужница-та,
Си запали кукица-та.
Търчатъ старо играещемъ,
Скокаещемъ, летаещемъ,
Си отиде при моми-те:
„Земайте ме, мили моми!
Си изгориѣ плужница-та,

Си запалиѣ кукица-та.“
Пакъ му зборвѣтъ до две моми:
„Море старо гурельо'о!
Пакъ дома ти да си поидишъ,
Заколи си до два вола,
Дойди назотъ да те зейме.“
Търчатъ старо играещемъ
Играещемъ, скокаещемъ,
Си заколи до два вола.
Търчатъ старо при моми-те;
Пакъ имъ велитъ кутро старо:
„Земайте ме, мили моми!
Си заколиѣ до два вола.“
Пакъ му зборвѣтъ до две моми:
„Бегай тамо, море старо,
Море старо гурельо'о!
Що изгоре плужница-та,
Що запали кукица-та,
Що си закла до два вола!
Бегай тамо, витосай сѣ!
Чуму ти сѣ до две моми?“
Викна старо да ми плачитъ:
„Леле, леле плужница-та!
Я сироматъ кукица-та!
Дуръ до бога воло'и-те!!“
Бегатъ старо по колена,
По колена, по носички.